ΑΠΟ ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

Η ΠΛΟΥΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΛΕΟΝΕΣΣΑ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὰ πλεῖστα ἔγγραφα τῆς συλλογῆς Γκέρλαντ ἀναφέρεται ἡ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια Λεονέσσα ἐν Πάτραις. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς, ὀνόματι Αἰγίδιος ἢ Ντζήλιος, κατήγετο ἴσως ἀπὸ τὴν πόλιν Λεονέσσα πλησίον τῆς Ἀκουΐλας τῶν Ἀβρουζίων (ὀρεινῆς χώρας τῆς νοτίου Ἰταλίας.)

Οὗτος ἦτο ἰατρὸς καὶ ἀναφαίνεται τὸ πρῶτον ἐν τοῖς ἐγγράφοις κατὰ τὸ ἔτος 1390. Ἐν ἔτει 1408 διεπραγματεύθη κατ' ἐντολὴν τοῦ Τάγματος τῶν Ἰωαννιτῶν μετὰ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀχαΐας Κεντυριώνη Ζαχαρίᾳ ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀγορᾶς τοῦ Ἀχαϊκοῦ πριγκιπάτου ὑπὸ τοῦ Τάγματος. Τῷ 1414 ἀπεστάλη ὡς πρεσβευτὴς τοῦ δουκὸς τῆς Λευκάδος Καρόλου Α'. Τόκκου εἰς τὴν Βενετίαν καὶ ἀπέθανε τῷ 1429. Ἡ σύζυγος του Αἰκατερίνη ἀναφαίνεται τὸ πρῶτον κατὰ τῷ 1424, κατὰ δὲ τὸ 1437 συντάσσει τὴν διαθήκην της.

Ὁ υἱὸς των Νικόλαος ἀναφαίνεται διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὸ 1429, ἀπέθανε δὲ τὸ ἔτος 1454. Ἡ σύζυγος του Μαριέττα ἦτο θυγάτηρ τοῦ Πέτρου Μακασίνη ἐκ Μεθώνης τῆς Μεσσηνίας. Γαμβρὸς τούτων ἐπὶ θυγατρὶ ἦτο ὁ Ἰάκωβος ντὲ Τέστα ἐκ Μεθώνης, ὅστις ἀναφέρεται τὸ πρῶτον ἐν ἔτει 1454 καὶ ἀπέθανε τῷ 1496.

***

Ὁ Αἰγίδιος Λεονέσσα ἠγόρασε μίαν οἰκίαν κειμένην εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν εἰς τὴν συνοικίαν Αγ. Ἀναστασίας. Περὶ τῆς πλατείας ταύτης ἀναφέρει ὁ Στ. Θωμόπουλος εἰς σελ. 286 σημ. 1 τὰ ἑξῆς: «Κατὰ τὴν Φραγκικὴν ἐποχὴν μία καὶ μόνη εὐρύχωρος πλατεῖα ἐν τῇ ἄνω πόλει Πατρῶν ἦν, ἡ καλουμένη Τάσσο, εἰς ἣν συνηθροίζοντο οἱ πολῖται ἅμα τῇ διὰ τῆς σάλπιγγος προσκλήσει. Ἡ ὀνομασία αὕτη δηλοῦσα συνάθροισιν διαρκῶσα μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων (Τάσσι). Αὐτόθι καὶ ἐπὶ τῆς ὑστέρου Τουρκοκρατίας ἦτο τὸ Μπεζεστένι— ἀγορά.»

Ἡ ἐν λόγῳ οἰκία ἀπετελεῖτο ἀρχικῶς ὑπὸ δύο οἰκίδια αἱ ὁποῖαι ἀνῆκον πρότερον εἰς μίαν ἑβραίαν ὀνόματι Προτίσαν. Ὁ Αἰγίδιος Λεονέσσα ἠγόρασεν τὴν οἰκίαν ὅταν ἡ Προτίσα μετὰ τοῦ συζύγου της μετηνάστευσαν εἰς τὴν Κέρκυραν, ἔνθα ὁ Λεονέσσα κατέβαλε τῷ 1399 τὸ ὑπόλοιπον χρηματικὸν ποσόν, τὸ ὁποῖον ὤφειλεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ταύτης. Ἐκ τῶν δύο τούτων οἰκιῶν ἡ μὲν μία ἔβλεπεν εἰς τὴν μεγάλην πλατεῖαν ἡ δὲ ἄλλη πρὸς τὴν δημοσίαν ὁδόν. Εἶναι δὲ αὕτη ἀναμφιβόλως ἡ ὑπὸ τοῦ Θωμοπούλου σ. 418 ἀναφερομένη ὁδὸς τοῦ Τασσίου, ἥτις ἐξετείνετο μέχρι τῆς πλατείας Ἁγίου Γεωργίου, δηλαδὴ ἡ νῦν ὁδὸς Γερμανοῦ.

Εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην, ἥτις ἦτο ἡ κεντρικωτέρα καὶ κυριωτέρα τῶν Πατρῶν διελαλοῦντο δημοσίᾳ πλειστηριασμοὶ οἰκοπέδων.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ ταύτῃ ἡ Αἰκατερίνη σύζυγος τοῦ Αἰγιδίου Λεονέσσα ἐδάνεισε χρήματα τῷ 1414 εἰς τὸν ἀρχιεφύλακα Ἰωάννην Ντονάτην. Ἐνταῦθα ὁ γαμβρός της Βαρθολομαῖος Ζάνε ντὲ Βισναντέλης συνέταξεν ἐν ἔτει 1430 τὴν διαθήκην του καὶ ἡ Αἰκατερίνη τῷ 1437 τὴν ἰδικήν της.

***

Εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ὑποδηματοποιῶν «τσερντένουμ» ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἁγίας Ἀναστασίας κατεῖχεν ἡ οἰκογένεια αὕτη ἄλλην οἰκίαν, ἡ ὁποία ἀρχικῶς ἀπετελεῖτο ὡσαύτως ἐκ δύο τοιούτων, τὰς ὁποίας ἤνωσεν εἰς μίαν κατὰ τὰ ἔτη 1369 καὶ 1372 ὁ Ραϊνέριος Πελλιπάριος ἀπὸ τὴν Εὐβοιαν.

Εἰς θέσιν Καταφύγι κατεῖχεν ἓν ἱπποτικὸν φέουδο(τσιφλίκι) τὸ ὁποῖον περιελάμβανεν ἀμπελῶνας, ἀγρούς, ἐλαιόδενδρα, τρεχούμενα ὕδατα καὶ μύλους. Εἰς τὴν θέσιν Στρῶ ἔκειτο κῆπος ἀνήκων εἰς αὐτὸ τὸ φέουδον. Ἐν ἔτει 1440 ἡ οἰκογένειά ἤνωσεν τὸν κῆπον τοῦτον μετὰ δύο ἄλλων. Τὸ ἱπποτικὸν (Καβαλλαριανικὸν) φέουδον εἶχε παραχωρήσει εἰς τὸν ἰατρὸν Αἰγίδιον Λεονέσσα τῷ 1420 ὁ ἡγεμὼν τῆς Ἀχαΐας Κεντυριώνης Ζαχαρίας.

Τὴν παραχώρησιν αὐτὴν ἐπεβεβαίωσεν εἰς τὸν ἰατρὸν τὴν 30 Αὐγούστου 1425 διὰ συμβολαίου ὁ δοὺξ τῆς Λευκάδος καὶ κόμης τῆς Κεφαλληνίας Κάρολος Α' Τόκκος.

Εἰς θέσιν Ἁγία Παρασκευὴ εἶχε πολλὰς σταφιδαμπέλους καὶ ἓν ὀσπήτιον (πτωχικὴν οἰκίαν.

Εἰς θέσιν Λόγγος εἶχε μίαν ἄμπελον καὶ ἄλλας τοιαύτας εἰς τὰς θέσεις Κολπωτάδες, Ἀλαλάβγα, Κατακάλαινα, πλησίον τῆς Ζήριας καὶ τῶν Σιχαινῶν καὶ εἰς Τζιρουλιάνικα. Εἰς τὰ Σιχαινὰ εἶχε καὶ μύλον.

Ἔξω τῆς περιοχῆς τῆς Λατινικῆς ἀρχιεπισκοπῆς εἶχε δύο φέουδα τοῦ πριγκιπάτου τῆς Ἀχαΐας. Εἰς τὸ ἕν ἐκ τούτων ἀπετέλουν σύμπλεγμα οἰκίαι, ἀγροί, ἄμπελοι, μύλοι καὶ ἐλαιόδενδρα περὶ τὴν θέσιν Κάστρο τῆς Φώσταινας. Τὸ ἄλλο φέουδον περιελάμβανε τὸ χωρίον Κέσμηνα μετὰ τῆς περιοχῆς του ἐν Μεσσηνίᾳ. Τὸ χωρίον αὐτὸ παρεχωρήθη ἐκ νέου εἰς τὸν Ἰάκωβον Τέστα ἐκ Μεθώνης, κληρονόμον τῆς οἰκογενείας Λεονέσσα δι' ἀργυροβούλλου ὁρισμοῦ ὑπὸ τοῦ δεσπότου Θωμᾶ τοῦ Παλαιολόγου ἐν ἔτει 1454.

Μίαν ἄμπελον καὶ μίαν οἰκίαν εἶχεν ὡσαύτως εἰς τὴν Μεθώνην. Μετὰ τῆς πόλεως ταύτης φαίνεται ὅτι ἡ οἰκογένεια Λεονέσσα διετέλει εἰς ζωηρὰν ἐπικοινωνίαν.

Εἰς ἄλλο μέρος ὀνόματι Ἀμμουδερὴ εἶχεν ἕτερον φέουδον, τὸ ὁποῖον περιελάμβανεν ἀγρούς, ἐλαιόδενδρα καὶ μύλους.

Π. Στεργιανόπουλος
Καθηγητής

ΟΥΖΟ
ΜΑΡΛΑΦΕΚΑ

Μικρὰ νέα

Παρ' ὅλον ὅτι ὁ φορτωμένος ἀπὸ χιόνια Βωβηᾶς μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι εὑρισκόμεθα στὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα, οὐδεμία ἔνδειξις ὑπάρχει γιὰ βροχή.

—Περίεργος καιρικὴ στραβοτιμονιά, ἡ ὁποία θὰ στοιχίση ἀρκετὰ σ' ὅλους ὅσοι περιμένουν λίγη βροχὴ καὶ σ' ὅλους μας γενικῶς.

—Πληροφορίαι ἀπὸ τὴν γειτονικὴν Ἠλείαν ἀναφέρουν ὅτι εἶναι τόσες πολλὲς ἐφέτος οἱ μπάλιζες, λόγω ἀπαγορεύσεως τοῦ κυνηγίου, ὥστε πολλὲς φορὲς διαγράφουν κύκλους θρασύτατα ἐπάνω ἀπὸ τὰ σπίτια χωρὶς νὰ τὶς πειράζῃ κανείς.

—Πάντως ξοὶ ἐλάχιστος πού φθάνουν μέχρι τὴν ἀγορὰ πωλοῦνται πρὸς 5000 δρχ. ἡ μία.

—Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ στὴν Ἀθήνα καὶ στὰ Ἰωάννινα.

—Ὡς μ ταδίδει τὸ Γαλλικὸν πρακτορεῖον, διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος ἡ Χριστουγεννιάτικη λειτουργία θὰ μεταδοθῇ διὰ τῆς τηλεοράσεως ἀπὸ τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Παρισίων.

—Καὶ ἕνα ἀκόμη Χριστουγεννιάτικο.

—Εἰς τὴν Ρουμανίαν, ὡς ἀνήγγειλεν ὁ σταθμὸς τοῦ Βουκουρεστίου, γιὰ νὰ εἰπῇ κανεὶς τὰ κάλαντα χρειάζεται νὰ ἐφοδιασθῇ μὲ ἄδειαν τῆς ἀστυνομίας...

—Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Ρουμανίας, ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Βουκουρεστίου μετέδωσεν ὅτι εἰς τὴν Ρουμανίαν τὰ ποδοσφαιρικὰ σωματεῖα θὰ ἀναδιοργανωθοῦν ἐπὶ «ἀκραιφνῶν μαρξιστικῶν ἀρχῶν».

—Φανταζόμαστε τί θὰ σημαίνῃ ἕνα «μαρξιστικὸν» φάουλ!

—Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ἡ «πρώτη» τοῦ μουσικοῦ θιάσου Μουρέα, Βερώνη, Μαυροπούλου εἰς τὸ Πάνθεον, μὲ τὴν ἐπιθεώρησιν «Ἡ Ἀθήνα τοῦ 48».

—Ὅλο τὸ συγκρότημα ποὺ ἀποτελεῖτοι ἀπὸ ἄσσους τοῦ ἐλαφροῦ μουσικοῦ θεάτρου κατεχειροκροτήθη, ἰδιαιτέρως δὲ οἱ δημοφιλεῖς κωμικοὶ Ἰωαννίδης, Μαυρέας, Θτβαῖος, ἡ Παπαδοπούλου, ἡ Βερώνη καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ καλλιτέχνις τοῦ τραγουδιοῦ Κάκια Μένδρη.

"ΣΥΝΤΡΙΜΜΙΑ,,

Συντρίμμια πέφτουνε πέρα στά μάκρη
ζωὲς καὶ θάνατοι μ' ἕνα μου δάκρυ
φύλλα ποὺ σκόρπισαν τῶν χινοπώρων
μέσα στό ἄνθισμα χρυσῶν λειμώνων.

Συντρίμμια ἄθλια, ζωὲς τοῦ πόνου
σβυῶνται συθέμελα στὰ χάη τοῦ χρόνου
τὰ πάθια ἄνεμοι βογγοῦν μουγκρίζουν
πύργους καὶ κάστρα τῆς ψυχῆς γκρεμίζουν.

Κόσμοι μου χάνονται ἀργοθλιμμένοι
καὶ θρῆνος ξέμακρος ψηλὰ ἀνεβαίνει
θρῆνος σὰν ψίθυρος σὰν ἕνα κλάμα
λίμνης γαλήνιεμο—ὠϊμένα δρᾶμα

Μακρυὰ φαντάζουνε μὲς τὰ σκοτάδια
κόσμοι ἀθώρητοι σ' ἄφωτα βράδυα
οἱ κόσμοι τῶν ὄντων ψυχομαχᾶνε
τρέμουν, σωριάζονται καὶ ξεψυχᾶνε.

«Καὶ τώρα τίποτα, μόνο γαλήνη
ποὺ τὰ ἀπέραντα μέσα της κλείνει.»!!

Ἰωάννης Α. Καρασήμας

ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ

(Ὑπὸ τοῦ ΑΝΑΡΒΑΝ)

Ἦτανε ἕνα ἀπὸ τὰ σπάνια ἐκεῖνα δειλινὰ τοῦ γλυκοῦ φθινοπώρου, ποὺ ἡ θάλασσα κοιμᾶται ἥσυχη στὸ ὑγρό της κρεββάτι, ὁ χαδιάρικος μπάτης παιγνιδίζει μαζί της κάνοντας τὴν νὰ ἀνατριχιάζῃ μὲ τὰ ἰδανικὰ κι ἀπάλαφρα φιλιὰ του καὶ ὁ ἥλιος κατακόκκινος κι αὐτὸς μὲ τὶς ὁλόχρυσες ἀχτίδες του πού ἔβουλιαζαν σιγὰ σιγὰ πάνω στ' ἀκύμαντα νερὰ της.

Στὸ μικρὸ καὶ γραφικὸ ἀκρογιάλι, δίπλα στὸ πάρκο τ' Ἁγίου Ἀνδρέου ἔξη ἄνθρωποι βρεγμένοι μέχρι τὴ μέση, ξυπόλυτοι, ἀξύριστοι, καὶ κατατρεγμένοι, χωρισμένοι σὲ δυὸ τενιὲς τραβοῦσαν τὴ μικρὴ τράτα τους ζυγίζοντας σὲ κάθε τράβηγμα τὰ κορμιὰ τους ρυθμικὰ πρός τὰ πίσω, καὶ κυττάζοντας τὴ γῆ ἀμίλητοι, σκεφτικοί, σὰ νὰ τοὺς βάραινε κάποια μεγάλη θλίψη.

Κι' ἀλήθεια! Ἀπόκληροι τῆ, τύχης, ἄτεχνοι καὶ δυστυχισμένοι καθὼς εἶχαν μείνει ἄλλοι μὲ οἰκογένειες κι' ἄλλοι μὲ ἀτομικὲς σκέψεις καὶ φροντίδες εἶχανε θλίψηπολλὴκι ἀγιάτρευτηστὴ καρδιά, μιὰ γιὰ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ ἡ κακὴ μοῖρα τοὺς ἔκαμε νὰ διαλέξουν καὶ μία πούτις περισσότερες φορὲς τραβοῦσαν τὸ σάκκο τους ἄδειανὸ καὶ γύριζαν τά βράδυα σπίτι τους μὲ τὰ χέρια ἀδειανά.

***

Λίγο πιὸ πέρα στὰ καθίσματα τοῦ πάρκου καθόταν ἕνα ζευγάρι καὶ τοὺς κύτταζε συνομιλῶντας γι' αὐτούς. Ἦταν δύο ἀρραβωνιασμένοι νέοι ἀπὸ πλούσιες καὶ παλὲς οἰκογένειες ἐκεῖνος ὡς τριάντα χρόνων καλὸς, εὐγενικὸς, μὲ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα, ἐκεῖνη ἐξωτερικῶς ὡραία ἀλλὰ ἐσωτερικῶς σκληρὴ ἀφιλάγαθη καὶ πολὺ ὑπερήφανη.

Κύτταξε αὐτοὶ οἱ φτωχοὶ ψαράδες, τῆς ἔλεγε, πῶς βασανίζονται νὰ βγάλουν τό ψωμί τους..

Πίστεψέμε πῶς τοὺς λυπᾶμαι πραγματικὰ ὅταν τοὺς βλέπω νὰ ἀγωνίζωνται τόσο πολὺ χωρὶς σχεδὸν νὰ κερδίζουν τίποτα.

Ἐκείνη γέλασε σαρκαστικά.

—Χὰ—χὰ. Καϋμένε, μὲ τί ὁ ποκείμενα καταπιάνεσαι μερικὲς φορὲς. Κι' ἐγὼ πίστεψέμε πῶς νευριάζω κυριολεκτικὰ ὅταν σ' ἀκούω νὰ μιλᾶς ἔτσι γι' ἀνθρώπους πού δὲν φρόντισαν ποτὲ νὰ καλλιτερεύσουν τὴ θέσι τους, ποὺ δὲν ἔχουν κανένα ἰδανικὸ μέσα τους καὶ δὲν ἀξίζουν ἀπολύτως τίποτα.

—Ὄχι. Μὴ τὸ λὲς αὐτό. Πολλὲς φορὲς σ' ἔχω ἀκούσει νὰ μιλᾶς ἔτσι γιὰ τοὺς φτωχούς, μὰ δὲν πρέπει. Εἶναι ὑπερηφάνεια. Ὁλοτιέχουντὴναξίαν τους στὴ ζωὴ κι' ὅλοι κάτι χρησιμεύουν, μὰ ἴσως νὰ μὴ τοὺς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ τὴ δείξουν ἢ νὰ μή τοὺς εὐνόησεν ἡ τύχη δηωξέμας...

—Τίποτα ἀπ' αὐτά. Δὲν παραδέχομαι τίποτα. Εἶναι κακομοίρηδες ἀνίκανοι κι' ἂν θὲς καὶ τὸ πιὸ χειρότερον, βάρος στὴ κοινωνία στὴν ὁποία δὲν θάπρεπε νἀζοῦν.

Ἄφησε λοιπὸν σὲ παρακαλῶ αὐτὴ τὴ συζήτηση γιατί δὲν ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀσχολούμεθα περισσότερο μ' αὐτοὺς, καὶ σήκω νὰ ἀπολαύσουμε τὸ θέαμα τοῦ δειλινοῦ ποὺ εἶναι τόσο ὡραῖο.

Σηκώθηκε ἀναστενάζοντας βαθειὰ ἀπὸ εὐχαρίστηση καὶ τοὔδειξε τὸν ὁρίζοντα. —Κύτταξε τὸ χρυσὸ δίσκο τοῦ ἡλιου πῶς βουτιέται σιγὰ σιγά στὸ νερὸ καὶ μᾶς ἀποχαιρετᾶ. Ἔλα πιὸ κοντά νὰ σταθοῦμε ἐδῶ στὶς πέτρες ὡς ποὺ νὰ χαθῇ τελείως...

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ προχώρησε πρὸς τὶς μεγάλες πέτρες ἧς ἀκτῆς ποὺ τὶς φιλοῦσαν ἀδιάκοπα νύχτα καὶ μέρα τὰ βαθειὰ κατακάθαρα νερὰ τῆς θάλασσας.

Ἐκεῖνος ποὺ δὲν φαινόταν νὰ συμφωνῇ μὲ τὴ γνώμη της γιά τοὺς φτωχοὺς ψαράδες, οἱ ὁποῖοι ἤξερε πῶς ἦταν καλοὶ καὶ φιλότιμοι ἄνδρες καὶ δὲν ἦταν τόσο ἄχρηστοι ὅσο τοὺς νόμιζε ἡ ὑπεροπτικὴ ἀρραβωνιαστικιὰ του γιατὶ ἐργαζόνταν καὶ αὐτοὶ ὅπως ὅλοι ἀσχέτως ἂν δὲν ἀμειβόντουσαν ὅσο ἔπρεπε, πάντως δὲν εἶχαν ἀδικήσει κανένα οὔτε ζοῦσαν εἰς βάρος τῆς κοινωνίας. σηκώθηκε τώρα κι αὐτός καὶ τῆς φώναξε.

Μή, μὴ προχωρεῖς τόσο ἄκρι καὶ γλυστρήσῃς.

Ὑπερήφανη ὅμως καὶ ἐπίμονη ὅπως ἦταν δὲν τὸν ἄκουσε κι' ἄρχισε νὰ πηδᾶ ἀπὸ τὴ μιὰ πέτρα στὴν ἄλλη ὥσπουπράγματι γλύστρισε,ἔχασετὴν ἰσορροπία της κι' ἔπεσε στὸ νερὸ ἀφίνοντας μιὰδιαπεραστικὴ κραυγή. Ἐκεῖνοςἀφίνοντας κι αὐτὸς ἕνα δυνατό, Ἄχ! ἔτρεξε κοντά της κατατρομαγμένος.

Σὲ μιὰ στιγμὴ του ἦρθε νὰ πηδήσῃμέσα μέ τά ροῦχα νὰ τή σώσῃ μὰ σκέφτηκε πῶς δὲν ἤξερε κολύμπι ὅπως καὶ κείνη κσὶ θά πνιγόντουσαν καὶ οἱ δύο. Κύτταξε γύρω του μὲ ἀγωνία μὰ δὲν ὑπῆρχε κανεὶς νὰ τοὺς βοηθήσῃ. Ἡ νέα πού πάλευε ἀπεγνωσμένα νὰ σταθῇ στὸν ἀφρό, τοῦ φώναξε μὲ ἀπελπισιά.

—Σῶσε με'Αρχέλαε, πνίγουμαι.

Πῶ,; Δὲν εἶναι κανεὶς ἐδῶ πού νὰ ξέρῃ κολύμπι.

—Τοὺς ψαράδες.... Φώναξε αὐτούς γρήγορα, τοῦ εἶπε τώρα μὲ μεγαλείτερη ἀπελπισία καταπίνοντας μιὰ μεγάλη γουλιά θάλασσα.

—Α!.. τοὺς ψαράδες;;. Ἔκαμε κεῖνος εἰρωνικά. Καὶστρέφον ας πρὸς τὸ μέρος τους ἄρχισε νὰ τοὺςφωνάζῃ μὲδλητου τὴδύναμι.

Ἀποτόμως ἐκεῖνοι πέταξαν τὰ σχοινιὰ ἀπ' τὰ χέρια τους κι ἔτρεξανἀμέσως καταλαβαίνοντας ὅτι κάτι κακὸ θά συμβαίνῃ. Δὲν σκέφτηκαν οὔτε ἀνπάθαιναν ζημιά οὔτε τὴ χασομέρια τους οὔτε τίποτα. Ἀλλά ἕνα μόνον ἄν κινδύνευε κανεὶς νὰ τὸν βοηθήσουν, νὰ τὸν σώσουν.

Θά τὸ ἔκανε αὐτὸ ἄραγε ἡ δεσποινὶς μὲ ὅ,τι της τὴ χρησιμότητα ἂν συνέβαινε σ' αὐτοὺς ἡ δική τους περίπτωσι; Ἀπὸ τὰ προηγούμενα λόγια της μπορεῖ νὰ κρίνῃ κανείς. Πόσο φτωχὴ ἀλήθεια εἶνε ἡ γιώμη μερικῶν εὐνουμένων τῆς τύχης γιὰ τοὺς ἄλλους.

Ἀλλὰ κπιπόσο λανθασμένη...

***

Λιγοαργότερα ἡ Ζωζὼ ἀφοῦ σώθηκε ἀπὸ τοὺςἀχρηστουςψαράδες καὶμεταφέρθηκε σπίτι της μ' ἕνα αὐτοκίνητο, στεκόταν μπροστὰ σ' ἕνα παράθυρο τῆς κάμαρᾶς της καὶ τοὺς κύτταζε ποὺ ἀπομακρυνόντουσαν μὲ τὴ μικρή τους βαρκοῦλα ἀπὸ τὴν ἀκρογιαλιὰ γιὰ νὰ γυρίσουν στὸ λιμάνι.

Δίπλα της ἦταν κι' ὁ ἀρραβωνιαστικός της ὁ ὁποῖος κυττάζοντας κι' αὐτὸς τοὺς φτωχοὺς βιοπαλαιστὰς ἔσκυψε καὶ τῆς ψιθύρισε μὲ σιγανὴ φωνή.

—Πιστεύω ὅτι τώρα θ' ἄλλαξες γνώμη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς ποὺ σ' ἔσωσαν προηγουμένως ἀπὸ βέβαιο θάνατο.

Γύρισε καὶ τὸν κύτταξε ζωηρά.

—Nai! τοῦ εἶπε μετανοιωμένη. Εἶχα ἄδικο νὰ νομίσω πῶς δὲν ἀξίζουν τίποτα. Ἂν δὲν ἦταν αὐτοί, ἀσφαλῶς θὰ πνιγόμουν.

Ἀπὸ δῶ καὶ πέρα δὲν θὰ ὑποτιμῶ κανέναν στή ζωή. Ὅλοι ἔχουν τὴν ἀξίαν τους καὶ εἶναι πράγματι πολὺ χρήσιμοι ὅσο φτωχοὶ καὶ νάνε.

—Μπράβο, τώρα μιλεῖς λογικά.

Ἐκεῖνος εὐχαριστημένος ἀπὸ τήν ἀπότομη αὐτὴ μεταβολὴ τῆς ἀρραβωνιαστικιᾶς του πού τῆς δόθηκε μιὰ ἔμπραχτος ἀπόδειξις τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων, ἔστω κι' ἀναὐτοὶ οἱ ἄλλοι ἦταν ταπεινοὶ ψαράδες ἔσκυψε καὶ τὴ φιλησετρυφερὰ καὶ μὲ πιὸ πολὺ ἀγάπη τώρα γιὰ τὰ καλά της αἰσθήματα ἀπέναντι τῶν φτωχῶν αὐτῶν συνανθρώπων της ποὺ ἄξιξαν κάθε οἶχτο καὶ συμπόνια.

Ἀναρβάν

Τὰ τσουρέκια στὸ
ΒΙΕΝΝΕΖΙΚΟ

Σταυρόλεξον ἀρ. 68

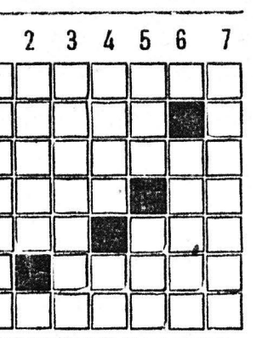

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ-ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἡ ἀδιάντροπος κατὰ τὸν Ὅμηρον. 2) Ῥῆμα ποὺ ἀκούγεται στὸν ἀργαλειόν. 4) Δρᾶσις στὴ θάλασσα (οὐδ). 3) Ἐκτελῶ κάτι (ἀντεστ.)— Βυζάντιο. 5) Τὰ περιέχει ὁ πάγος — ἔβρασε ἐναντίον τῶν Γερμανῶν. 6) Ἡ πλατεῖα Τουρκιστί (ἀντεστ). 7) Ὁ Ἰδρυτὴς τῆς Φιλικῆς Ἑταιρίας.

Ἰωάννης Ι. Λεντάρης

Νέες ἀπόφοιτος Γυμνασίου ζητεῖ ἀνάλογον ἐργασίαν παρὰ γραφείῳ. (Πληροφορεῖται παρ' ἡμῖν)9 11

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
Μεγάλαι ἐκπτώσεις
— ΣΤΗ —
ΓΑΡΔΕΝΙΑ
Νεωτερισμοὶ — Μυροπωλεῖον
Ἀ)φῶν Θ.Θούα
ΕΡΜΟΥ—ΚΟΡΙΝΘΟΥ

Ὑποκάμισα ποπλίνες	29 000
» κουκουλάρικα	34.000
» λινομέταξα	52.000
» τρικολίνες	65 000
» τρικολ. Ἀγγλ.	75.000
Κάλτσες γυν. μεταξ.	10.000
» » »	14 000
» » »	16.000
» » »	20 000
» » ἀράχνη	35.000
» » »	45.000
» » λινὲς	15 000
» » »	20.000
» » »	25.000
» » »	30.000
Κασκόλ μάλλινα	12.000
Πουλόβερ	18.000
»	20.000
» μάλλινα	40.000
Κομπινεζὸν τρικὸ	9 000
» φιλλὲ ζέρσεϋ	14.000
» εἰγὲ ἔξτρα	18 000
» σατινὲ	25.000

Γραβάτες. σοσόνια, ἐσώβρακα, φανέλλες μανδήλια, γραβάτες, προσόψια νυλόπες, τραπεζομάνδηλα

Τὸ πολυτελὲς θαλαμηγὸν
ΗΛΙΟΥΠΟΛΙΣ
(Ταχύτητος 15 μιλλίων)
ἐκάστην
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 4.30 πρωϊνὴν διὰ ΛΕΥΚΑΔΑ, ΠΡΕΒΕΖΑΝ, ΚΕΡΚΥΡΑΝ. Ἀφιξις μεσημβρίαν.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 4.30 πρωϊνὴν διὰ ΖΑΚΥΝΘΟΝ, ΛΗΞΟΥΡΙΟΝ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 4.30 πρωϊνὴν διὰ ΣΑΜΗΝ, ΛΕΥΚΑΔΑ, ΠΡΕΒΕΖΑΝ.
ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ
Ἐκάστην ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ΤΕΤΑΡΤΗΝ καὶ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 10ην μ. μ.
Δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Πρακτορεῖον: ΙΩ. ΙΓΓΛΕΣΗ
Τηλ 21—51

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
Η «ΑΝΑΤΟΛΗ»
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΟΥΝΑΡΗ 54
Διὰ τὰς Ἁγίας ἑορτάς, πλουσία ξυλλογὴ γλυκισμάτων ἥτοι σοκολατάκια, φρουῦ γλασέ, μπιζέδες, γλυκὰ ταψιοῦ, μπισκότα βουτύρου καὶ ἀμυγδάλου, καταΐφ, τρίγωνα, γαλακτομπούρεκα κ. λ. π.
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ ΔΙ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

ΥΦΑΝΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ ΕΝΔΥΜΑΣΙΩΝ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ
Μαιζώνος 173 - Πλησίον Δικαστηρίων - ΠΑΤΡΑΙ
Ὑφαίνονται καὶ μανταρίσονται παρ' εἰδικοῦ τεχνίτου εἰδικευθέντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν.
ΤΣΕΠΕΣ - ΚΟΜΒΟΤΡΥΠΕΣ - ΣΧΙΣΙΜΑΤΑ
ΚΑΨΙΜΑΤΑ - ΣΚΟΡΟΦΑΓΩΜΑΤΑ
ΕΦΘΑΡΜΕΝΟΙ ΚΑΒΑΛΟΙ Κ.Λ.Π.
Ἐκτελοῦνται Ὑφάνσεις ἀστοπάζ τελείως ἀδιάκριτες

Πρό πάσης ἀγορᾶς ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων
Συμφέρον σας εἶναι νὰ ζητήσητε τὰς ἀσυναγωνίστους τιμὰς τῶν ἐλαστικῶν ἀντοχῆς
MOHAWK
(ΜΟΧΩΚ)
Γενικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ διαρκὴς Παρακαταθήκη

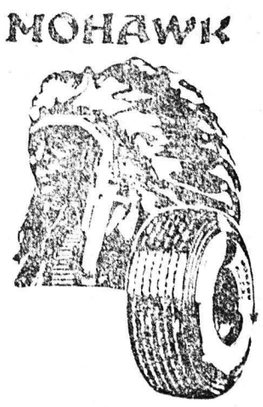

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ

(ΑΠΟΠΛΗΞΙΑ)

Ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

Ἡ αἱμορραγία τῶν ἐγκεφαλικῶν ἀγγείων ἐντὸς τοῦ κρανιακοῦ κύτους ἀποτελεῖ τὴν κλινικὴν συνδρομὴν τῆς ἐγκεφαλικῆς αἱμορραγίας. Ἐὰν ἡ αἱμορραγία γίνῃ ἐντὸς τῆς ἐγκεφαλικῆς οὐσίας τῆς ἔσω κάψης, τότε λαμβάνει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐγκεφαλικῆς ἀποπλήξιας.

Ἡ ἐγκεφαλικὴ αἱμορραγία γίνεται ἐπὶ ἀτόμων ἡλικίας 50—70 ἐτῶν, κατὰ προτίμησιν δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι οἱ ἄνδρες ὑπόκεινται περισσότερον τῶν γυναικῶν εἰς αἰτίας ἄτινα προδιαθέτουν αὐτοὺς εἰς τὴν πάθησιν αὐτήν.

Κυρίως αἰτιολεῖται ὁ ἀλκοολισμός, ἡ μολυβδίασις, ὁ ἀρθριτισμός ἡ σύφιλις ὁ διοβήτης, ἡ μεγάλη ἀρτηριακὴ ὑπέρτασις, αἱ συγκινήσεις, τὸ βάρος καὶ ἡ μέθη.

Ἡ ἐπισυμβαίνουσα αἱμορραγία εἶναι ἄλλοτε μικρὰ ἢ μεγάλη ἀναλόγως τῆς παθήσεως ἥτις τὴν προεκάλεσεν. Πάντως ἀποτελεῖ κατάστασιν βρυτάτην. Ἡ συμπτωματολογία τῆς ἐγκεφαλικῆς αἱμορραγίας καὶ ὁ χρόνος τῆς προελεύσεως αὐτῆς εἶναι διάφορος. Εἶναι δυνατὸν ὁ πάσχων νὰ καταληφθῇ ὑπὸ τῆς ἀποπληξίας β